

Kunnskapsdepartementet
postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Vår dato	23.01.2008
Deres dato	21.11.2007
Vår referanse	jws
Deres referanse	200704130-/BRS

HØRING - FORSLAG TIL REVIDERT FORSKRIFT OM GODKJENNING ETTER LOV OM FAGSKOLEUTDANNING

Vi viser til høringsbrev utsendt den 21. november 2007.

Innledning

Forholdet mellom fagskoleutdanning og høyskole-/universitetsutdanning

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) har merket seg at det i høringsbrevet påpekes at det er "store forskjeller" mellom fagskoleutdanningen og høyere utdanning. Sett i lys av KUF-komiteens enstemmige uttalelse under behandlingen av fagskoleloven i 2007, jfr Innst.O.nr. 89 (2006/2007), hvor det bl.a. heter at fagskoleutdanning på samme måte som utdanning ved universiteter, høyskoler og vitenskapelige høyskoler er en tertiærutdanning og er et reelt alternativ til disse, forstår vi ikke helt grunnlaget for uttalelsen. Komiteen viser videre til at fagskoleutdanning skal bygge på videregående nivå, eller tilsvarende realkompetanse. Komiteen mener også at fagskoleutdanning skal være en selvstendig, avsluttende utdanning, som gir en kompetanse som kan tas i bruk i arbeidslivet uten ytterligere generelle opplæringstiltak eller krav om videre studier.

Etter vår vurdering gir dette en god beskrivelse av viktige fellestrekk ved disse utdanningene og understreker at forskjellene ikke er store. Den viktigste forskjellen ligger i, som komiteen også uttaler, at fagskoleutdanningens særegenhet er at den skal være yrkesrettet, det vil si at den skal gi kompetanse som kan tas i bruk i arbeidslivet, og den trenger ikke være forskningsbasert.

Et annet forhold som skiller fagskolene fra universiteter og høyskoler, er at fagskolene ofte er langt mindre og derfor ikke har de samme administrative ressursene som dem. Dette må vektlegges sterkt når forskrifter skal utarbeides og tas i bruk.

NHO mener at disse forhold ikke skal være til hinder for å søke å utviske mest mulig av forskjellene mellom høyskolene og fagskolene. Et viktig skritt vil være å etablere ensartede finansieringsordninger for fagskolene, f eks etter mønster av det som gjelder for høyskolene.

Begrepsbruk

Vi har registrert at departementet bruker begrepet "tilbyder" ved omtale av fagskolene. Etter vår vurdering vil "fagskole" være mer presist og dekkende. I tilsvarende forskrifter for universiteter og høyskoler er begrepene som blir brukt "akkreditering av høyskole, vitenskaplig høyskole og universitet", samt "akkreditering av institusjon" som en fellesbetegnelse. NHO ser ikke noen grunn til at ikke tilsvarende begreper kan brukes overfor fagskolene siden begge grupper er definert inn under tertiært utdanningsnivå.

De enkelte bestemmelser

Bestemmelser hvor vi ikke har noen bemerkninger, blir ikke kommentert. Siden merknadene til bestemmelsene også vil få stor viktighet, har vi kommentert også dem ut fra samme forutsetninger.

Til § 3:

Selve bestemmelsen har vi ikke noen kommentar til. Når det gjelder merknaden, ønsker vi en sterkere medvirkning fra flere sider ved oppnevning av sakkyndige. Brukerinteressene, dvs. bransjeorganisasjonene, bør også være aktuelle til å uttale seg. Slik som merknaden er utformet, kan det virke som om tilbyder skal ha avgjørende innflytelse på oppnevningen. Dette mener vi kan gi uheldige resultater. Vi skjønner godt at man har behov for tilbyders oppfatning og bistand for å finne frem til aktuelle fagmiljøer som er i stand til å bidra med sakkyndige. Men dette må balanseres ut mot habilitetsmessige hensyn.

Dette oppnår man ved at siste setning i merknaden gis slik utforming: "For å sikre legitimitet i vurderingen bør oppnevning av sakkyndige skje etter dialog med berørte parter og fagmiljøet."

Til § 5:

Vi vil reise spørsmål om det ikke bør settes en absolutt frist på 6 måneder for NOKUT til å avgjøre søknaden. Ofte vil et fagskoletilbud komme i gang etter henvendelse fra en bedrift som ser et udekket behov. Lang og omstendelig saksbehandlingstid kan virke demotiverende for lysten til å starte opp nye tilbud. Vi forutsetter at det i så fall foreligger en fullstendig søknad som tilfredsstiller alle krav.

Vi vil foreslå en annen og mer dekkende tekst i § 5 nr 5: "...godkjent i henhold til formelle kvalifikasjonskrav knyttet til fag, eller dersom ...." Denne teksten beskriver på en bedre og mer tidsmessig måte de forhold som er omtalt.

Dersom to-årsfristen i nr 7 er absolutt i den forstand at den ikke kan settes kortere, er det vår vurdering at den vil kunne slå uheldig ut i en rekke tilfelle. En bedre løsning vil da være å benytte samme fremgangsmåte som nevnt i merknaden til § 6 nr 2, om at behandlingen av søknaden stopper opp som følge av at søknaden er mangelfull. Hvis meningen er at fristen kan settes forskjellig, men ikke lenger enn to år, bør det fremgå av merknaden. I så fall bør også angis veiledende kriterier for fastsettelse av fristen i det aktuelle tilfellet.

Til § 6:

I merknaden til nr 1 uttales at det kan være hensiktsmessig å ha graderte fullmakter. Vi kan vanskelig se at det er behov for dette og ber om at merknaden skrives om.

Vi forstår nr 2 d) slik at dette innebærer en forutsetning om praksis fra tidligere godkjente skoler.

I merknaden til nr 2, siste avsnitt, er beskrivelsen litt snever når det gjelder omtalen av krav til undervisningspersonalet. Vi ønsker at det tas inn noen litt mer bestemte føringer i forhold til kvalifikasjoner og dokumentasjon av kompetanse, både formell og realkompetanse. Någjeldende tekst kan gi vilkårlige utslag.

Når det gjelder nr 5, viser vi til hva vi uttalt ovenfor om § 5 nr 7.

Til § 7:

I nr 2, annet avsnitt, heter det ”..i samråd med sektoren, ...” Vi vil foreslå brukt samme uttrykk som vi har foreslått ovenfor i § 3, dvs. berørte parter og fagmiljøet.

I denne forbindelse vil vi minne om bestemmelsene i Internkontrollforskriften, som ble gjort gjeldende fra 1993.

Til nr 3: Vi vil her foreslå at man benytter samme system som gjelder etter plan- og bygningsloven. Det medfører at når tilbyder har rettet opp manglene, får han retten tilbake. Det er ingen fornuftig grunn til at han skal måtte vente i ett år etter at manglene er reparert før han kan søke om å få kvalitetssikringssystemet godkjent.

Til § 8:

Dersom det benyttes sakkyndige under revideringen, bør det også her være en absolutt forutsetning at berørte parter deltar i oppnevningsarbeidet. Vi ønsker dette klargjort i merknaden, jfr våre kommentarer til § 3.

Til § 9:

I nr 1 kan det med fordel settes punktum etter ”en godkjent tilbyder.” Resten av setningen er overflødig i forhold til formålet med revideringen.

I merknaden til nr 3 bør partenes deltakelse ved oppnevning av sakkyndige omtales, se foran.

Til § 10:

I siste linje i merknaden bør ”styret” byttes ut med ”klagenemnda” i det vi forutsetter at det er klagenemndas medlemmer merknaden omtaler. Og da bør siste del av setningen lyde: ...medfører ikke at resten av klagenemnda ikke kan ha en slik tilknytning”. Nåværende ordlyd fremstår som stridende mot teksten i forskriften.

Til § 12:

Vi synes fristen som er satt for å ha tilfredsstillende system for kvalitetssikring, 1. januar 2009, på plass, er for snau. Etter § 7 nr 2, annet ledd, skal NOKUT sammen med berørte parter fastsette kriterier som det interne systemet for kvalitetssikring skal evalueres i forhold til. Det skal ikke skje særlig stor forsinkelse med dette arbeidet før fristen den 1. januar 2009 blir umulig å oppfylle.

Vi vil foreslå at man heller setter en frist på ett år etter at kriteriene er fastsatt til å få kvalitetssikringssystemet på plass. Dette er langt enklere å etterleve.

Med hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Avdeling Arbeidsliv

Siri Røine

Avd.dir.